

واکسن امپاکس Mpox vaccine

واکسن امپاکس چیست؟

واکسن امپاکس «Mpox» (که قبلاً آبله میمونی نامیده می‌شد) از افراد در برابر ابتلا به ویروسی که باعث امپاکس می‌شود، محافظت می‌کند. اگر در معرض ویروس قرار بگیرید، واکسن می‌تواند از بیماری جلوگیری کند یا شدت آن را کاهش دهد. سازمان بهداشت کانادا این واکسن را تایید کرده است.

چه کسی باید واکسن را دریافت کند؟

واکسن به‌صورت رایگان برای افرادی که در معرض خطر بالای ابتلا به امپاکس هستند، ارائه می‌شود، از جمله:

- افراد دو روح، تراجنسی، نانباینری یا افراد مذکر سیس‌جنس که عضو جامعه همجنس‌گرایان، دوجنس‌گراها و سایر افراد مذکری هستند که با افراد مذکر دیگر رابطه جنسی دارند و:

- با بیش از یک شریک جنسی رابطه دارند
- با شریکی رابطه جنسی دارند که بیش از یک شریک جنسی دارد

- در سال گذشته به یک بیماری مقاربتی مبتلا شده‌اند

- رابطه جنسی اتفاقی داشته‌اند

- در مکان‌هایی که برای این منظور در نظر گرفته شده‌اند، رابطه جنسی برقرار کرده‌اند

- با کارگران جنسی رابطه جنسی دارند

- شرکای جنسی افرادی که معیارهای فوق را دارند

- کارگران جنسی

- کارکنان یا داوطلبان در مکان‌هایی که برای فعالیت جنسی در نظر گرفته شده‌اند

- افرادی که در گردشگری جنسی شرکت می‌کنند

- افرادی که انتظار دارند هر یک از موقعیت‌های فوق را تجربه کنند

- متخصصان بهداشت کانادا که برای حمایت از شیوع امپاکس سفر می‌کنند

اگر از سوی نهادهای بهداشت عمومی به عنوان تماس نزدیک با یک فرد مبتلا به امپاکس شناسایی شده‌اید، ممکن است دریافت واکسن به شما توصیه شود.

واکسن چگونه تزریق می‌شود؟

واکسن به‌صورت 2 دوز ارائه می‌شود که حداقل 4 هفته فاصله دارند.

مهم است که سابقه‌ی تمام واکسن‌های دریافتی را نگهداری نمایید.

مزایای واکسن چیست؟

واکسن می‌تواند از ابتلا به امپاکس جلوگیری کند یا شدت بیماری را کاهش دهد. این احتمال انتقال امپاکس به دیگران را کاهش می‌دهد.

واکنش‌های احتمالی بدن به این واکسن چیست؟

واکسن بسیار ایمن است. دریافت واکسن بسیار ایمن‌تر از ابتلا به امپاکس است. واکسن نمی‌تواند باعث ابتلا به امپاکس شود. واکنش‌های رایج به واکسن ممکن است شامل درد، قرمزی، تورم، خارش و ایجاد حالت توده‌مانند در محل تزریق باشد. سایر واکنش‌ها شامل خستگی، سردرد، تب، لرز، درد عضلانی یا مفصلی، تهوع و از دست دادن اشتها است. واکنش‌ها به واکسن در افرادی که درماتیت اتوپیک (نوعی اگزما) دارند، شایع‌تر است.

برای تسکین تب یا درد می‌توان از استامینوفن (مانند Tylenol®) یا ایبوپروفن (مانند Advil®) استفاده کرد. افراد زیر 18 سال به دلیل احتمال ابتلا به سندروم رای نباید از ASA (مثل Aspirin®) استفاده کنند.

*به کودکان زیر 6 ماه نباید بدون مشورت قبلی با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی ایبوپروفن داده شود.

برای آگاهی بیشتر درباره سندروم رای، به این پرونده مراجعه کنید
[HealthLinkBC File #84 سندروم رای](#).

اگر درباره هر یک از علائمی که پس از دریافت واکسن تجربه می‌کنید نگران هستید، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود مشورت کنید یا با شماره **1-8-1** تماس بگیرید.

مهم است که 15 دقیقه پس از تزریق هر واکسن در کلینیک بمانید. زیرا احتمال بسیار نادری وجود دارد که حساسیتی به نام آنافیلاکسی رخ دهد که می‌تواند مرگبار باشد. این اتفاق در کمتر از یک نفر از میان یک میلیون نفری که واکسن را دریافت می‌کنند رخ می‌دهد. علائم ممکن است به شکل کهیر، دشواری تنفسی، یا ورم گلو، زبان یا لب بروز کند. در صورت بروز چنین واکنشی، ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی شما آماده خواهد بود که آن را درمان کند. درمان اورژانسی این واکنش شامل تجویز اپینفرین (آدرنالین) و انتقال به نزدیکترین مرکز اورژانس با آمبولانس می‌شود. اگر این عوارض پس از ترک درمانگاه روی دهند، با **1-9-1** یا اورژانس محلی تماس بگیرید.

همیشه هر گونه واکنش جدی یا غیرمنتظره بدن به واکسن را به ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود گزارش کنید.

چه کسانی نباید واکسن بزنند؟

اگر به هر یک از موارد زیر واکنش آلرژیک تهدیدکننده زندگی داشته‌اید، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود مشورت کنید:

• دوز قبلی واکسن آبله یا اپیاکس

• هر بخشی از واکسن اپیاکس شامل سپیروفلوکساسین، جنتامایسین یا پروتئین مرغ

نیازی نیست به خاطر سرماخوردگی یا سایر بیماری‌های خفیف، دریافت واکسن را به تاخیر بیندازید. با این حال، اگر موردی برای نگرانی دارید، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود صحبت کنید.

آیا ملاحظات دیگری برای دریافت واکسن وجود دارد؟

اگر شرایط زیر را دارید، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی خود صحبت کنید:

- سیستم ایمنی شما به دلیل بیماری یا درمان پزشکی ضعیف شده است
- باردار هستید یا شیردهی می‌کنید

اپیاکس چیست؟

اپیاکس بیماری‌ای است که توسط ویروس اپیاکس ایجاد می‌شود. این بیماری معمولاً خفیف است و بیشتر افراد طی چند هفته خودبه‌خود بهبود می‌یابند. کودکان، افراد باردار و کسانی که سیستم ایمنی ضعیفی دارند ممکن است بیماری شدیدتری تجربه کنند. پس از تماس با ویروس، ممکن است تا 21 روز طول بکشد تا علائم اپیاکس بروز کنند.

علائم اپیاکس چیست؟

علائم اپیاکس در 2 مرحله رخ می‌دهند. در مرحله اول، علائم می‌توانند شامل تب، لرز، سردرد شدید، تورم غدد لنفاوی، کمر درد، درد عضلانی و ضعف یا کمبود انرژی باشند. سایر علائم ممکن است شامل گلودرد، سرفه، تهوع، استفراغ یا اسهال باشند. مرحله دوم بیماری حدود یک تا 3 روز پس از بروز علائم مرحله اول آغاز می‌شود. علائم مرحله دوم شامل بثورات پوستی است که اغلب از صورت، پاها یا بازوها شروع می‌شوند. این بثورات پوستی همچنین می‌توانند در سایر بخش‌های بدن مانند دست‌ها، پاها، دهان، دستگاه تناسلی و مقعد ظاهر شوند. بثورات پوستی به مرور زمان تغییر می‌کنند؛ ابتدا به صورت لکه‌های برجسته هستند، سپس به تاول‌ها یا زخم‌های کوچک پر از مایع تبدیل می‌شوند و بعداً دلمه می‌بینند و می‌ریزند. علائم اپیاکس ممکن است 2 تا 4 هفته طول بکشند.

برخی افراد علائم را به شکل متفاوتی تجربه می‌کنند. به عنوان مثال، ممکن است علائم مرحله اول را نداشته باشند اما دچار زخم شوند. ممکن است زخم‌ها تنها در یک یا چند قسمت از بدن ظاهر شوند.

اپیاکس چگونه منتقل می‌شود؟

اپیاکس می‌تواند از طریق تماس با زخم‌های اپیاکس، مایعات زخم یا چیزهایی مانند رختخواب، لباس‌ها یا حوله‌هایی که ویروس اپیاکس روی آن‌ها وجود دارد، منتقل شود. این بیماری همچنین می‌تواند از طریق تماس نزدیک رو در رو هنگام سرفه یا عطسه فرد مبتلا به اپیاکس منتقل شود. تا وقتی که علائم بیماری ادامه دارند و همه دلمه‌های روی پوست بریزند و پوست تازه شکل بگیرد، فرد مبتلا به اپیاکس می‌تواند ویروس را به دیگران منتقل کند.

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority